

והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיוג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארנים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ר' לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכו, וכן בחוזה להן, כי אין דבר שיוגבלהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה וכו' עיין שם.

עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבווי הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנם, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצרופים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעכטון ארחותיהם.

פְּתַח וְאָמַר, וְאֵתָהּ תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חַיִּל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אֲמַת שְׁנָאֵי בָּצַע (שמות יח כא), **אֲנָשֵׁי חַיִּל מִסְטָרָא דְחֶסֶד דְּתַמָּן י', וּבְגִינְיָה אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, יִרְאִי אֱלֹהִים מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְּתַמָּן ה', וּבָהּ אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, אֲנָשֵׁי אֲמַת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא דְתַמָּן ו' וְתַמָּן אֲמַת, שׁוֹנְאֵי בָּצַע מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְּתַמָּן ה', הָא הָכָא אַרְבַּע תְּקוּנֵין דְּאִינוּן פְּרָצוּפִין דְּבְנֵי נֶשָׂא, אֲלִין אִינוּן מְרָאָה (ס"א מראין).**

וְאִית אַרְבַּע דְּמַתְּלַבְּשִׁין בְּהוּן דְּאִינוּן דְּמִיּוֹן וְאִינוּן אַדְנִי, וְעַלְיָהּ אֲתַמַּר (שם) וְשִׁמְתָּ עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים מִסְטָרָא דָא, שְׂרֵי מְאוֹת מִסְטָרָא דָא ד', דְּאִיהוּ אַרְבַּע מְאוֹת דְּאֲשַׁתְּעִבִּדוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּבָהּ חָאבוּ, הָא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאוֹת שְׁקָל פֶּסֶף, וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים מִסְטָרָא דָא נ', וְשְׂרֵי עֶשְׂרוֹת מִסְטָרָא דָא י'. אֲשַׁתְּאָרוּ עֶשְׂרֵי תְּקוּנֵין, עַלְיָהּ אֲתַמַּר וְאֵתָהּ תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם, בְּשַׁעְרָא

בגוונין דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה, במצחא בקמיטו דמצחא באריכו דמצחא בפותיא דמצחא בשרטוטין דמצחא, באודנין (בס"א באודנין שער דנחית עליהו או תחותיהו), באלין אדרין דאודנין בשערא דתחות אודנין, באנפין בדיוקנין דאנפין בפרצופא דאנפין, בעיינין בגוונין דעיינין בקריצין דעל עיינין, בחוטמא באריכו דילה בפותיא דילה בקמיטו דילה, בפומא בפתיחו דילה בזעירו דילה, בצואר באריכו דילה (דף קכב נ"א) בקמיטו דיליה, בידין בשרטוטין דידין בפתיחו דלהון בסתימו דלהון, בגופא בקומה דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה.

בשערא בגוונין דשערא, שערא חורא איהו מאלין אנשי חיל, דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה כתלג חור ושער ראשה פעמר נקא, שערא סומקא מאלין דאתקריאו יראי אלהי"ם, שערא ירוקא מאלין דאתקריאו אנשי אמת, ואינון מסטרא דיעקב דאתמר ביה (מיכה ז ט) תתן אמת ליעקב, ותלת גוונין, עליהו אתמר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, תליתאה פחד יצחק, גוון אוכמא מסטרא דההוא דאתמר בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי בצע, ואיהי שערא דילה אוכמא, ואיהי שעורא דאתוון דאורייתא, כל נימא ונימא דיליה, דאתמר עליהו (שם ה יא) קוצותיו תלתלים שחורות פעורב, וכל נימא אית ליה מבושא דאיהי י', ונימא שעורא דאת ו'.

שערא קמיטא ברזא דה' זעירא דנטלת מאת י', שערא אריכא מסטרא דה' עלאה דנטלא מאת ו', עשר תקונין אלין, כל תקונא ותקונא אית ליה (ג"א ביה) ארבע שעורין דסלקין לעשר, פגוונא דרשות היחיד דרחבו ארבעה וגבהו עשרה, ארבעה יהו"ה עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לית נימא דשערא דלא אחזי עלמא עלאה סתימא, דעליהו אתמר (שם ו ח) ועלמות אין מספר, כל אלין עלמין תליין מכתרא דרישא, כגוונא דאבנין ומרגלן דנהרין בכתרא דספר תורה או בעטרה דמלכא, והכי אינון נהרין פככביא ברקיעא וביה קבועין.

והכי תליין צבא השמים מימינא ומשמאלא דקודשא בריה הוא, פגוונא דשערא דתליין מעל אודנין מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב (מלכים א כב ט) וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, ובגין דא צריך לבערא שערא מעל (ס"א מגו) אודנין, דלא יהוון סתימין תרעין דשמיעה דצלותא, דבהוון שמע צלותין ההוא דאתמר ביה (תהלים סה ג) שומע תפלה עדיף כל בשר יבאו.

דארבע תקונין אינון, ראיה שמיעה ריחא דבור, ראיה איהי למזרח (ג"א

לְדוּמָה, וְעַלִּיהָ אֶתְמַר (שמות יח כא) וְאַתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעָם אֲנָשֵׁי חֵיל, וְכַמָּה נְטוּרֵי תִרְעִין תִּפְּנֶן דְּאַתְקַרִּיאוּ עֵינֵי יְהוָה, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר (דניאל ט יח) פִּקְח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמֵתֵינוּ, שְׁמִיעָה יִרְאֵי אֱלֹהִים, וְעַלִּיהָ אֶתְמַר (שם) הִטָּה יְהוָה אָזְנוֹךָ וּשְׁמַע, וְתִפְּנֶן דְּחִילוֹ וּפְחַד יִצְחָק, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (חבקוק ג ב) יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאַתִּי, וּמֵאֵן דִּי מְשַׁתְּמַע תִּפְּנֶן קְלִיהָ בֵּין בְּאוּרֵיתָא בֵּין בְּצִלוֹתָא בֵּין בְּצַעֲקָה בְּלֹא דְחִילוֹ, מִיָּד (במדבר יא א) וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיַּחֲר אָפוֹ וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה, וְכַמָּה נְטוּרֵי תִרְעִין תִּפְּנֶן דְּאַתְקַרִּיאוּ אָזְנֵי יְהוָה.

רִיחָא תִפְּנֶן אֲנָשֵׁי אֲמַת, וְתִפְּנֶן סְלִקִּין כָּל רִיחִין וּקְטוּרִין וְעֲשֻׁנִין דְּקַרְבָּנִין, וְצִלוֹתֵין דְּאַתְחַשְׁיבוּ כְּקַרְבָּנִין, וְאִם לֹא סְלִיק לֹזַן בַּר נֶשׁ בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ (דברים כט יט) כִּי אֲזַיְעֶשֶׂן אִף יְהוָה וְקִנְאַתּוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, דְּבוּר לְקַבֵּל שׁוֹנְאֵי בְּצַע, תִּפְּנֶן סְלִקִּין קְלִין וְדְבוּרִין דְּאוּרֵיתָא וְצִלוֹתָא, אֲלִין דְּאַתְמַר עַלִּייהוּ (קהלת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר, לֹא אֵית תְּקוּנָא מֵאֲלִין, אַרְבַּע דְּלִית תִּפְּנֶן יְהוָה, וְאִיהוּ י אֶסְתַּכַּל, ה וּשְׁמַע, ו וּמְרִיחַ, ה וּמְמַלֵּל, בְּאֲלִין אַרְבַּע תְּקוּנִין.

אַרְיָה דָּא רֵאֵיהּ, וְאַתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם, בְּכָל אֲתַר אַרְבַּעַתָּם דָּא יְהוָה, אַרְבַּע אֲתוּון דִּילִיה דְּשִׁלְטִין עַל כָּלָא, וְהַפּוֹךְ אַרְיָה וְתִשְׁכַּח לִיה רֵאֵיהּ, וְאִיהוּ לִימִינָא דְחֶסֶד, דְּאִיהוּ יוּמָא קְדָמָא, דְּתִפְּנֶן א' (נ"א י) אור, רְאוּבֵן דְּאִיהוּ לִימִינָא עַל שְׁמִיּה אֶתְקַרִּי אור בּוֹן, שְׁמִיעָה לְשִׁמְאֵלָא, וְעַלִּיהָ אֶתְמַר (שם) וּפְנֵי שׁוּר מְהַשְׁמַאל, נִשְׁר רִיחָא בְּאֶמְצַעִיתָא, עַלִּיהָ אֶתְמַר (משלי ל ד) מִי אָסַף רוּחַ בְּחַפְזָיו, דְּאִינוּן תְּרִין נוֹקְבִין דְּחוּטָמָא, פּוּמָא דְבוּרָא, דָּא אָדָם כָּלִיל אַרְבַּע אֲתוּון וְכָלִיל עֶשְׂרֵן אֲתוּון, וְדָא שְׁכִינְתָא, בְּאֲלִין (דף קכב ע"ב) אַרְבַּע תְּקוּנִין אָמַר לְמֹשֶׁה וְאַתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעָם וּגְוַמַר וְצָרִיךְ לְאַחֲזָרָא עַלִּייהוּ.

וְאַתָּה תַחֲזֶה בְּשַׁעְרָא, עַלִּיהָ אֶתְמַר (שיר ה יא) רֵאשׁוּ כְּתָם פֶּז דָּא כְּתַר עַלְאָה, וּמְלָגָאוּ מוֹחָא, דְּמַנְיָה נְפִקִּין מְבוּעִין לְכָל סְטָרָא, לְאַשְׁקָאָה לְכָל נִימָא וְנִימָא דְּאִיהִי עַלְמָא סְתִימָא, וְכָל מְבוּעָא אֲתַעְבִּיד נִיצוּץ, וְכָל נִימָא אֲתַעְבִּיד שְׂרָבִיט, מוֹחָא סְתִימָא אֶתְקַרִּי אִין סוּף, דְּאַתְפַּלֵּג לְתַלַּת מוֹחִין דְּאִינוּן י' י' י', דְּאַתְרַמִּיזוּ בְּהַאי שְׁמָא (י"ד ה"א ו"א ה"א נ"א י"ד ה"י ו"א ה"י).

(גם סְכָא דְסָבִין עֲתִיקָא דְעֲתִיקוֹן, וְאָמַר בּוּצִינָא קְדִישָׁא, וְדָאֵי שְׁמָא דְאַתְרַמִּיזוּ תַלַּת יוּדִין (דא) יו"ד ה"י ו"א ה"י וְדָא אִיהוּ מְלָגָאוּ, אָבַל שְׁמָא דְאִיהוּ יו"ד ה"א ו"א ה"א, אִיהוּ כָלִיל תַלַּת אֲלָפִין א' א' א', אִינוּן תַלַּת אַוּרִין,

דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י' י', שְמָא חד איהו גופא, ושְמָא תנינא מוחא, דא מלגאו, ודא מלבר.

תלת ווי"ן אית בהאי שְמָא, דאנון שרביטין, שער אתקרי על שם שעור קומתיה דקודשא בריה הוא, וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא, ואית נימין דאתקריאו מלאכין, וכל ניצוץ אתקרי אופן ואתקרי גלגל, ואית מנייהו דאינון נימין מאשא הוורא כלהו רחמי, ואית מנייהו דאינון נימין דאינון מאשא סומקא וכלהו דין, ואית נימין כלהו ירוקין מאשא ירוקא, ואית נימין כלהו מאשא אוכמא, אלין אתקריאו שער דקודשא בריה הוא.

כר ניצוץ שעור מהלך דיליה עשר אלפין, וכל נימא איהי שעורא דאצבעא דקודשא בריה הוא, וכל אצבע איהו פרסה זעירא, וכל פרסה אית בה תלת מיל, לקבל תלת פרקין דאצבעא, וכל מיל איהו עשרת אלפים, אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת אלפים רבוא, והכי דרועא תשפח בה תלת פרקין, וכל פרק איהו י', וכל אמה איהו ו', אבל אצבע ואמה דא שעוריה זעיר מסטרא דזעיר אנפין, ודא שעוריה רב מסטרא דאריך אנפין.

ובכר אבר ואבר איהו יהו"ה, ואיהו שעורא דכל אבר ואבר, בגבחה בארפא עילא ותתא, ולארבע סטרין, ואיהו בין כל אבר ואבר, לית אתר פנוי מניה, פנשמתא דאשתפחת בכל אבר ואבר דגופא, ואית אבר עלאה דאתקרי יהו"ה על שמייה, דשלטנותיה באתר ידיעא, הדא הוא דכתיב (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ.

ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתקריאו יהו"ה אלהי"ם דשלטנותהון בשמיא ובארעא, הדא הוא דכתיב (דברים ד לה) פי יהו"ה הוא האלהי"ם בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ואית אבר דאתקרי אלהי"ם, ושלטנותיה בכל ארעא, הדא הוא דכתיב (תהלים מ"ז) מלך כל הארץ אלהי"ם, ואית אחרא דשלטנותיה איהו בתרין אברין במוחא ובלבא, ועליה אתמר (דברים ד) פי יהו"ה הוא האלהי"ם אין עוד מלבדו, ואף על גב דהאי קרא על קודשא בריה הוא אתמר דאין עוד מלבדו, עם כל דא הכא רזא דדיוקנא עלאה דיליה, לאחזאה בכל אבר ואבר דגופיה שולטנותיה, לאשתמודעא לבר נש איך אתנהיג עלמא, וינדע למקרי ליה בכל אבר פדקא יאות ליה, ואיך אשתני שמייה לפום ההוא אבר.

ואית אבר דאתקרי ביה יהו"ה רחמי, ואית אבר דאתקרי ביה אלהי"ם, ואית אבר דאתקרי ביה אהי"ה, ואית אבר דאתקרי ביה צבאו"ת,